

P7_TA-PROV(2011)0083

Agricultura și comerțul internațional

Rezoluția Parlamentului European din 8 martie 2011 referitoare la agricultura UE și comerțul internațional (2010/2110(INI))

Parlamentul European,

- având în vedere partea a treia titlul III și partea a cincea titlurile II și V din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE),
- având în vedere principiile referitoare la cerințele de bunăstare a animalelor prevăzute la articolul 13 din TFUE,
- având în vedere acordurile OMC, în special Acordul privind agricultura, care a fost negociat în timpul Rundei Uruguay și care a intrat în vigoare la 1 ianuarie 1995,
- având în vedere Declarația adoptată la cea de-a patra Conferință Ministerială care a avut loc la Doha în perioada 9-14 noiembrie 2001, Declarația adoptată de Consiliul General OMC la 1 august 2004 și Declarația adoptată la cea de-a șasea Conferință Ministerială care a avut loc la Hong Kong în perioada 13-18 decembrie 2005,
- având în vedere Rezoluția sa din 4 aprilie 2006 privind evaluarea Rundei Doha în urma Conferinței Ministeriale a OMC din Hong Kong¹,
- având în vedere proiectele de modalități revizuite pentru agricultură care au fost puse la dispoziția publicului la 6 decembrie 2008 de către președintele OMC al negocierilor în materie de agricultură,
- având în vedere Memorandumul de Înțelegere de la 15 mai 2009 dintre Statele Unite ale Americii și Comisia Europeană privind importurile de carne de vită provenită de la animale care nu au fost tratate cu anumiți hormoni de creștere, precum și taxele crescute aplicate de Statele Unite anumitor produse provenite din Comunitățile Europene,
- având în vedere soluția adoptată de comun acord la 15 iulie 2009 de Canada și Uniunea Europeană în disputa intitulată „Comunitățile Europene – măsuri care influențează aprobarea și comercializarea produselor biotehnice”,
- având în vedere acordul semnat la 15 decembrie 2009 între UE și țările Americii Latine de stabilire a condițiilor pentru soluționarea definitivă a disputelor privind regimul importurilor de banane în UE (Acordul de la Geneva),
- având în vedere Rezoluția Parlamentului European din 16 decembrie 2009 referitoare la perspectivele Agendei de Dezvoltare de la Doha (ADD) în urma celei de-a 7-a Conferințe Ministeriale a OMC²,
- având în vedere încheierea la 17 decembrie 2009 a negocierilor dintre UE și Maroc referitoare la acordul privind măsurile de liberalizare în cazul produselor agricole și pescărești,
- având în vedere încheierea la 1 martie 2010 a negocierilor dintre UE, Peru și Columbia referitoare la semnarea unui acord pluripartit,
- având în vedere soluția adoptată de comun acord la 18 martie 2010 de Republica

¹ JO C 293E, 2.12.2006, p. 155.

² Texte adoptate: P7_TA(2009)0110.

Argentina și Uniunea Europeană în disputa intitulată „Comunitățile Europene – măsuri care influențează aprobarea și comercializarea produselor biotehnice”,

- având în vedere Rezoluția sa din 25 martie 2010 privind politica în domeniul calității produselor agricole: ce strategie trebuie adoptată?¹,
 - având în vedere încheierea la 19 mai 2010 a negocierilor dintre UE și America Centrală referitoare la pilonul privind comerțul al acordului de asociere,
 - având în vedere Rezoluția sa din 8 iulie 2010 privind viitorul politicii agricole comune după 2013²,
 - având în vedere acordul de liber schimb dintre UE și Coreea de Sud semnat la 6 octombrie 2010,
 - având în vedere negocierile în curs de desfășurare dintre UE și Mercosur în vederea semnării unui acord de asociere,
 - având în vedere negocierile în curs de desfășurare dintre UE și Canada în vederea semnării unui acord economic și comercial cuprinzător,
 - având în vedere negocierile în curs de desfășurare dintre UE și India în vederea semnării unui acord de liber schimb,
 - având în vedere negocierile în curs de desfășurare dintre UE și Ucraina în vederea semnării unui acord de asociere,
 - având în vedere studiul său din iunie 2009 intitulat „Bilanțul negocierilor OMC în domeniul agriculturii după eșecul negocierilor din 2008”,
 - având în vedere ghidul comandat de Comisie intitulat „Indicațiile geografice și TRIPs: 10 ani mai târziu. Foaie de parcurs pentru titularii de indicații geografice din UE pentru a obține protecție în alte state membre ale OMC”,
 - având în vedere propunerea Comisiei din 15 septembrie 2010 de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind instrumentele financiare derivate extrabursiere, contrapartidele centrale și registrele centrale de tranzacții (reformare) (COM(2010)0484),
 - având în vedere tema liberalizării taxelor pentru Pakistan, prevăzută la articolul 1 din propunerea de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului de introducere a unor preferințe comerciale autonome de urgență pentru Pakistan (COM(2010)0552),
 - având în vedere obiectivele de dezvoltare ale mileniului adoptate de către ONU;
 - având în vedere articolul 208 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru agricultură și dezvoltare rurală și avizele Comisiei pentru comerț internațional și al Comisiei pentru dezvoltare (A7-0030/2011),
- A. întrucât UE rămâne de departe cel mai mare importator de bunuri agricole din lume, valoarea importurilor aproape dublându-se în ultimii zece ani și reprezentând acum aproape 20 % din importurile mondiale;
- B. întrucât cota deținută de UE în exporturile agricole mondiale este în declin, din cauza

¹ Texte adoptate, P7_TA(2010)0088.

² Texte adoptate, P7_TA(2010)0286.

creșterii mai rapide a altor parteneri comerciali cheie din domeniul agriculturii; întrucât produsele finale au reprezentat 68 % din valoarea exporturilor UE în 2007-2009, în timp ce produsele intermediare și produsele de bază au reprezentat 23% și, respectiv, 9%; întrucât, în plus, prețurile de pe piața mondială constituie un factor care contribuie la dificultățile cu care se confruntă UE la exportarea produselor sale, dat fiind faptul că, în general, prețurile sunt mici, iar Uniunea are costuri de producție mai ridicate;

- C. întrucât deficitul comerțului cu produse agricole al UE a atins un nivel maxim record de 7 miliarde de euro în 2008; întrucât deficitul comercial al UE cu Mercosur, de exemplu, a crescut de peste două ori din 2000, iar importurile UE de produse agricole din Mercosur valorează în prezent 19 milioane de euro, comparativ cu exporturile, în valoare de 1 miliard de euro;
- D. întrucât UE este cel mai mare importator de bunuri agricole din țările în curs de dezvoltare, importând mai mult decât SUA, Japonia, Canada, Australia și Noua Zeelandă la un loc; întrucât aproximativ 71 % din importurile agricole totale ale UE provin din țările în curs de dezvoltare, ca urmare a inițiativei „Totul în afară de arme” (EBA) pentru țările slab dezvoltate (LDC), a sistemului generalizat de preferințe (SGP) și a acordurilor de parteneriat economic (APE);
- E. întrucât proiectele de modalități ale OMC privind agricultura prevăd concesiile și mai mari din partea UE decât cele incluse în oferta deja substanțială făcută de UE în octombrie 2005;
- F. subliniază faptul că aplicarea coerenței politicilor pentru dezvoltare (CPD) în cazul agriculturii și comerțului va avea impact și asupra îndeplinii Obiectivului de dezvoltare al mileniului 1 (eradicarea sărăciei extreme și a foametei) și asupra obiectivului 8 (parteneriatul global pentru dezvoltare), inclusiv prin intermediul unor dispoziții privind norme comerciale mai echitabile și un acces pe piață mai corect;
- G. întrucât UE a redus deja drastic sprijinul intern care denatura comerțul, spre deosebire de partenerii comerciali esențiali, în special SUA, care au menținut și, în unele cazuri, și-au consolidat instrumentele în cadrul Actului privind agricultura din 2008;
- H. întrucât UE a redus unilateral și în mod substanțial restituirile sale la export, cota lor din bugetul PAC scăzând de la 29,5 % în 1993 la numai 1,2 % în 2009, iar proporția pentru valoarea exporturilor agricole care beneficiază de restituiri la export scăzând de la 25 % în 1992 la numai 0,9 % în 2009; întrucât unii dintre principalii parteneri comerciali continuă să utilizeze la scară largă alte forme de stimulente la export;
- I. întrucât, în cadrul diferendului privind hormonii din carnea de vită, SUA continuă să impună UE sancțiuni și chiar au anunțat că vor fi aplicate după un sistem de rotație pentru a acoperi și alte produse agricole din UE, pentru a le mări efectul (legislația „carusel”); întrucât, în temeiul Memorandumului de Înțelegere, UE acordă o cotă de 20 000 de tone de carne de vită cu taxe zero la import;
- J. întrucât SUA a contestat, în cadrul OMC, normele UE care reglementează igiena și comercializarea cărnii de pasăre;
- K. întrucât în disputa privind OMG-urile s-a ajuns la o soluție adoptată de comun acord între Canada și Argentina și întrucât SUA a făcut o cerere generală de măsuri comerciale de represalii;
- L. întrucât hotărârea grupului de experți OMC privind zahărul a fost unul din principalii factori ai reformei întreprinse de UE în 2006 în sectorul zahărului și încă are un impact

considerabil asupra comerțului cu zahăr; întrucât organizarea comună a pieței în sectorul zahărului respectă toate angajamentele comerciale ale UE; întrucât, într-un interval de trei ani, UE a devenit din al doilea mare exportator de zahăr al doilea mare importator net, ceea ce a avantajat în special țările în curs de dezvoltare (țările slab dezvoltate și țările din ACP);

- M. întrucât reforma zahărului din 2006 a îndeplinit obiectivele creșterii competitivității, al reducerii prețurilor la zahăr și al scăderii cotei producției de zahăr cu aproximativ 30%; întrucât, cu toate acestea, s-a ajuns la închiderea a 83 de fabrici dintr-un total de 189 în UE-27, la pierderea a peste 16 500 locuri de muncă directe în zonele rurale și la încetarea cultivării de sfeclă de zahăr pentru circa 140 000 de agricultori;
- N. întrucât, la nivel mondial, piața zahărului este una dintre cele mai volatile piețe ale produselor de bază și este dominată de o singură țară (Brazilia); întrucât producția de zahăr a UE constituie o sursă sigură de aprovizionare pe piața mondială care asigură aprovizionarea internă regulată a consumatorilor europeni cu produse durabile de înaltă calitate;
- O. întrucât UE promovează producția durabilă de energie regenerabilă, prin cerințe care urmează să devină aplicabile înainte de sfârșitul anului 2010; întrucât UE importă deja peste 25% din consumul său de bioetanol carburant, cifră ce nu include bioetanolul importat sub formă de amestecuri în scopul eludării taxelor de import; întrucât Comisia trebuie să se asigure că există un echilibru între producția internă și importurile de bioetanol, în conformitate cu articolul 23 alineatul (5) litera (a) din Directiva privind energia regenerabilă (Directiva 2009/28/CE¹);
- P. întrucât în noiembrie 2010 va avea loc a patra sesiune a Conferinței părților la Convenția-cadru a OMS privind controlul tutunului; întrucât a fost lansată o consultare publică cu privire la posibila revizuire a Directivei privind produsele din tutun (Directiva 2001/37/CE²); întrucât mai mulți membri ai OMC au ridicat problema conformității cu Acordul BTC a proiectului canadian de lege C-32, care, în esență, duce la interzicerea tuturor produselor tradiționale din tutun amestecat, cu excepția celor care folosesc numai tutun Virginia, singurul soi de tutun produs în Canada și utilizat în procesul de fabricare a produselor din tutun canadiene;
- Q. întrucât UE trebuie să asigure, în acordurile comerciale internaționale, un echilibru între liberalizarea pieței și protecția sectoarelor economice și a drepturilor lucrătorilor și ale consumatorilor;
- R. întrucât acordurile comerciale încheiate de UE cu țările terțe trebuie să protejeze sectoarele UE care se confruntă cu dificultăți – în special sectorul fructelor și al legumelor, sectorul zootehnic și sectorul cerealelor, în care veniturile au scăzut substanțial – și, în același timp, să le ofere oportunități reale de export;
- S. întrucât întreprinzătorii agricoli mici, care aduc o contribuție semnificativă la securitatea alimentară în regiunile lor, nu trebuie să fie afectați în mod negativ de încheierea de către UE a diferitor acorduri comerciale internaționale;
- T. întrucât UE trebuie să își propună să asigure o mai bună monitorizare a drepturilor omului și a standardelor sociale și de mediu atunci când încheie acorduri comerciale internaționale;

¹ JO L 140, 5.6.2009, p. 16.

² JO L 194, 18.7.2001, p. 26.

- U. întrucât, pentru încheierea acordurilor comerciale negociate de Comisie, este necesară aprobarea Parlamentului,

Consecvența dintre politicile agricole și comerciale comune ale UE

1. consideră că sectorul agricol al UE aduce un plus de valoare clar pentru economia europeană și joacă un rol strategic în strategia UE 2020 în sensul abordării provocărilor economice, sociale și de mediu cu care se confruntă UE; subliniază că este necesar să se asigure coerența între politicile UE în domeniile agricol, comercial și al dezvoltării;
2. subliniază faptul că politica comercială externă nu trebuie să pună în pericol capacitatea UE de a menține vigoarea sectorului agricol și de a asigura securitatea alimentară pe fondul creșterii volatilității pieței; invită Comisia să apere, în toate forurile, și în special în cadrul OMC, rolul multifuncțional al agriculturii UE, inclusiv rolul vital pe care aceasta îl joacă în ceea ce privește ocuparea forței de muncă și menținerea vitalității în zonele rurale, și modelul agricol și alimentar european, care reprezintă o componentă strategică a economiei europene;
3. condamnă abordarea Comisiei, care face mult prea des concesii în domeniul agriculturii pentru a obține un acces mai mare pe piețele din țările terțe pentru produsele și serviciile industriale; invită Comisia să nu mai pună interesele agricole în urma intereselor sectorului industrial și a sectorului serviciilor;
4. invită Comisia să propună o abordare care să asigure un compromis între producția internă și importuri, ținând cont, pentru fiecare sector agricol, de evoluția negocierilor comerciale multilaterale și bilaterale, precum și de standardele UE sociale și în materie de mediu, standardele referitoare la calitatea vieții animalelor și siguranță, precum și cele privind respectarea drepturilor omului;
5. subliniază faptul că, în ceea ce privește sectorul agricol, Comisia trebuie să desfășoare evaluări de impact care să fie făcute publice înainte de începerea negocierilor și să propună actualizări pentru a ține cont de noile poziții apărute în timpul negocierilor; subliniază că este necesar un proces adecvat și transparent pentru consultarea tuturor părților interesate, mai ales în Parlament și Comisie; reamintește că acordul de liber schimb dintre UE și Coreea de Sud prevede un consiliu consultativ intern și atrage atenția asupra faptului că acesta ar putea constitui un precedent pentru implicarea părților interesate și a altor actori interesați în viitoarele acorduri comerciale;
6. subliniază faptul că în evaluările de impact trebuie să se analizeze specificul fiecărui produs de bază, de exemplu specificul pieței cărnii de vită, luând în considerare segmentarea pieței; subliniază că evaluările de impact anterioare au furnizat doar cifrele globale; îndeamnă Comisia, prin urmare, să furnizeze evaluări detaliate ale impactului, luând în considerare efectele pe care le are asupra unor segmente specifice ale pieței deschiderea piețelor agricole UE spre blocul comercial Mercosur;
7. consideră că nu ar trebui luate decizii cu privire la o deschidere și mai mare a pieței UE la importurile de produse agricole fără a se asigura că agricultorii UE pot fi compensați pentru pierderile suferite;
8. subliniază faptul că compensarea financiară nu poate reduce impacturile negative ale întreruperii producției agricole europene, care garantează siguranța alimentară și calitatea și este esențială pentru prosperitatea zonelor rurale din UE și protejarea peisajelor rurale de amenințarea abandonării terenurilor și a depopulării zonelor rurale; prin urmare, subliniază necesitatea menținerii condițiilor necesare pentru ca fermierii UE să rămână viabili și să primească un venit echitabil în toate statele membre, permițând astfel

revitalizarea agriculturii în Europa, în lumina rolului hotărâtor pe care l-a avut PAC în crearea UE;

9. reamintește faptul că producătorii din UE au obligația de a respecta cele mai înalte standarde în materie de calitate, igienă a produsului, metode de producție durabile, sănătate a plantelor, sănătate și calitate a vieții animalelor, trasabilitate, control al reziduurilor de pesticide, medicină veterinară și aditivi;
10. este ferm convins că metodele de producție pentru exportul către UE din țările terțe trebuie să ofere consumatorilor europeni aceleași garanții în termeni de sănătate, siguranță alimentară, calitate a vieții animalelor, dezvoltare durabilă și standarde sociale minime ca cele impuse producătorilor europeni; subliniază necesitatea unor controale mai stricte ale importurilor la frontiere și a întăririi controalelor cu privire la condițiile de producție și comercializare realizate de către Oficiul Veterinar și Alimentar în țările care exportă în UE, pentru a respecta respectarea normelor europene;
11. în ceea ce privește importurile, subliniază necesitatea unei conformări mai stricte cu normele privind originea și mecanismele de prevenire a comerțului triumfiular;
12. îndeamnă Comisia să promoveze în mod proactiv interesele agricole ofensive ale UE și să faciliteze accesul produselor UE pe piețele țărilor terțe, având în vedere vastul potențial de export și de stabilizare a pieței mondiale al produselor agricole și alimentare de înaltă calitate ale UE; subliniază, printre altele, necesitatea accelerării programelor de promovare; notează că aceste măsuri sunt compatibile cu OMC, încadrându-se în „cutia verde”;
13. constată că regiunile ultraperiferice (RUP) fac parte integrantă din UE și că acordurile de comerț se aplică în totalitate acestor regiuni; subliniază că tarifele vamale scăzute reprezintă o amenințare la adresa economiilor fragile ale RUP, care depind în special de agricultură, iar produsele acestora sunt similare, printre altele, produselor țărilor partenere latino-americane; subliniază că, în conformitate cu articolul 349 din TFUE, politicile UE pot fi ajustate în funcție de circumstanțele geografice și economice specifice ale acestor regiuni; invită Comisia, prin urmare, ca în cadrul negocierilor să ia în considerare situația specifică a RUP, în așa fel încât să se asigure că dezvoltarea lor nu este subminată;

Agricultura în sistemul comercial multilateral

Agenda de Dezvoltare de la Doha (ADD)

14. consideră că, în încercarea de a asigura succesul ADD, UE a făcut o ofertă extrem de generoasă în materie de agricultură, care nu poate fi extinsă dar, până în prezent, acest lucru nu a fost însoțit de un nivel echivalent de ambiție din partea altor țări dezvoltate și avansate în curs de dezvoltare;
15. reamintește faptul că reforma PAC din 2003 și „bilanțul de sănătate” din 2008 au demonstrat seriozitatea angajamentelor UE privind reforma, anticipând rezultatele posibile ale Runde de la Doha, în timp ce concesiile echivalente nu au fost încă oferite de către partenerii comerciali ai UE;
16. invită Comisia să respecte cu strictețe mandatul său de negociere pe care i l-a încredințat Consiliul, care stabilește cea mai recentă reformă a PAC ca limită a acțiunii sale, cu condiția obținerii unor concesi echivalente din partea partenerilor săi comerciali; îi solicită să se abțină de la a face vreo propunere care ar duce la luarea unor decizii premature cu privire la viitorul PAC dincolo de 2013;
17. subliniază rolul preocupărilor necomerciale (PNC) în cadrul Agendei de Dezvoltare

Doha; consideră că, în cadrul negocierilor din sectorul agricol, trebuie găsit echilibrul între dimensiunea economică a comerțului și valorile neeconomice, cum ar fi valorile sociale, preocupările legate de mediu, sănătatea umană și sănătatea și calitatea vieții animalelor;

18. regretă faptul că nu s-au înregistrat progrese în privința stabilirii unui registru multilateral pentru vinuri și băuturi spirtoase, precum și a extinderii protecției indicațiilor geografice la toate produsele agricole; reamintește faptul că aceste elemente sunt indispensabile pentru obținerea unui rezultat echilibrat al negocierilor în domeniul agricol; subliniază că este necesar ca principiile care stau la baza politicii Uniunii Europene în materie de calitate a produselor agricole să fie promovate pe scară largă la nivel multilateral și bilateral;
19. reamintește faptul că UE a redus deja în mod semnificativ sprijinul său intern care denatura schimburile și solicită angajamente ferme și din partea altor parteneri comerciali;
20. reamintește angajamentul luat de membrii OMC la Conferința Ministerială de la Hong Kong din 2005 de a elimina toate formele de subvenții la export în paralel cu impunerea disciplinelor la toate măsurile de export cu un efect echivalent, și anume credite pentru export, întreprinderi comerciale de stat în domeniul agricol și reglementarea ajutorului alimentar;
21. consideră că reducerea generală a tarifelor vamale ar trebui evaluate în lumina ofertei UE privind sprijinul intern și pilonii concurenței la export și ar trebui să depindă de posibilitatea menținerii clauzei speciale de salvagardare, de o exceptare specifică de la disciplinele de simplificare a tarifelor și de o flexibilitate adecvată în stabilirea formulei pentru reducerea tarifelor, precum și în desemnarea produselor sensibile; este de părere că mecanismele propuse pentru desemnarea produselor sensibile este subminată în mod fatal de obligația obținerii unei extinderi semnificative a cotei tarifelor;
22. subliniază necesitatea respectării principiului „angajamentului unic” în cadrul negocierilor ADD ale OMC; subliniază faptul că, de ceva timp, există tendința ca negocierile să se concentreze asupra unui număr limitat de domenii de negociere, printre care și agricultura, în care UE are importante interese defensive, în timp ce în alte domenii negocierile înregistrează relativ puține progrese, ceea ce amenință să submineze poziția de negociere a UE; subliniază, în plus, că acest lucru îngreunează realizarea unui bilanț general al runde;
23. reafirmă faptul că țările în curs de dezvoltare ar trebui să aibă dreptul legitim de a adopta politici care creează o valoare adăugată la nivel intern;
24. subliniază că volatilitatea prețurilor a condus la o agravare a problemelor de malnutriție la scară mondială, potrivit datelor FAO, și că o mai mare liberalizare a comerțului mondial de produse agricole, încurajată de acordurile OMC, nu a permis până acum reducerea amenințării foametei la nivel mondial; subliniază că Uniunea Europeană are, de altfel, datoria de a contribui la securitatea alimentară mondială;

Soluționarea disputelor cu OMC

25. constată faptul că acordul privind comerțul cu banane pune capăt la douăzeci de ani din cea mai complexă din punct de vedere tehnic, sensibilă din punct de vedere politic și semnificativă dispută din cadrul OMC, care constituie un pas important către consolidarea unui sistem comercial multilateral reglementat și poate totodată contribui în mod decisiv la rezolvarea problemelor legate de produsele tropicale și preferințele din cadrul negocierilor OMC;

26. invită Comisia să asigure faptul că soluționarea disputei pe tema hormonilor pentru carnea de vită va permite suspendarea sancțiunilor impuse produselor din UE, garantând totodată faptul că importurile de carne de vită către UE vor fi conforme cu cerințele UE;
27. consideră că, în ceea ce privește diferendul cărnii de pasăre clorinate, importarea acestor produse în UE ar fi contrară cererii publice din UE de produse sigure și principiile pe care se întemeiază modelul alimentar european;
28. solicită Comisiei să apere cu putere regimul UE de autorizare și comercializare a OMG-urilor de contestațiile din cadrul OMC;

Agricultura în relațiile comerciale plurilaterale, inter-regionale și bilaterale

29. consideră că încheierea negocierilor multilaterale reprezintă o prioritate a UE; consideră că acordurile comerciale bilaterale trebuie să completeze în mod util procesele multilaterale prin respectarea condițiilor echitabile de muncă, a normelor comune de mediu și a standardelor de siguranță alimentară aflate deja în vigoare în Uniunea Europeană și să evite favorizarea în exclusivitate a programelor de dezvoltare sustenabilă; reamintește că UE are interese ofensive substanțiale în agricultură, în special în privința produselor procesate de înaltă calitate; consideră că acordurile comerciale bilaterale cu partenerii comerciali importanți pot promova cu succes interesele la export ale industriei agro-alimentare a UE, oferind beneficii economice substanțiale;
30. solicită ca importurile agricole în UE să ofere consumatorilor europeni aceleași garanții în termeni de protecție a consumatorilor, calitate a vieții animalelor, protecție a mediului și standarde sociale minime ca cele oferite de metodele europene de producție și atrage atenția asupra poziției ferme a Parlamentului în acest aspect; invită Comisia să includă în acordurile comerciale bilaterale clauze care să oblige țările terțe să respecte aceleași condiții sanitare și fitosanitare care le sunt impuse producătorilor europeni; consideră că astfel de acorduri trebuie să prevadă cel puțin respectarea obligațiilor și standardelor internaționale;
31. subliniază faptul că, pentru a evita „plățile duble”, mai întâi la nivel bilateral, și apoi la nivel multilateral, trebuie sprijinit conceptul de „acord pentru un singur buzunar”, în cadrul căruia concesiile din acordurile bilaterale vor fi legate de rezultatul final al negocierilor de la Doha;
32. subliniază importanța unei implementări stricte a normelor preferențiale de origine; solicită o revizuire a tuturor preferințelor comerciale acordate de către Uniunea Europeană țărilor emergente care sunt membre G-20;
33. este de părere că ar trebui limitate practicile necorespunzătoare în comerțul cu produse agro-alimentare, cum ar fi practica SWAP, atunci când o țară își exportă producția în UE beneficiind de accesul preferențial la piața UE, iar apoi importă produse din străinătate pentru a-și satisface propriile necesități; consideră că, pentru a împiedica astfel de nereguli, concesiile oferite de UE pentru accesul pe piața sa în cadrul acordurilor comerciale încheiate cu țări terțe nu ar trebui să depășească producția efectivă și capacitatea de export a țărilor în cauză;
34. invită Comisia să apere cu putere includerea indicațiilor geografice ca parte esențială a Acordului comercial împotriva contrafacerii (ACTA); regretă faptul că, în cadrul negocierilor comerciale recent încheiate sau aflate în curs de desfășurare, numai câteva denumiri geografice urmează a fi protejate de către partenerii noștri comerciali; subliniază că, în conformitate cu strategia Europa globală, acordurile bilaterale trebuie să asigure un nivel sporit de protecție internațională pentru indicațiile geografice prin intermediul

dispozițiilor OMC; subliniază că este necesar un proces adecvat și transparent pentru consultarea tuturor părților interesate, mai ales în Parlament și Comisie;

35. reamintește că Acordul de liber schimb cu Coreea de Sud a făcut posibilă recunoașterea unui număr semnificativ de indicatori geografici (IG); solicită să se depună mai multe eforturi pentru ca viitoarele acorduri comerciale să prevadă această recunoaștere; ia act de faptul că protecția și recunoașterea indicatorilor geografici din țări terțe au un potențial foarte valoros pentru sectorul agro-alimentar european;
36. observă faptul că, în conformitate cu Comisia, Acordul de liber schimb (ALS) UE-Coreea de Sud ia de pe umerii exportatorilor UE povara unor taxe în valoare de 380 de milioane de euro pe an prin eliminarea taxelor la 99 % din exporturile agricole la UE;
37. solicită Comisiei să asigure faptul că acordurile comerciale nu compromit sistemul UE de prețuri de intrare pentru fructe și legume, menținând totodată programele actuale de importuri; cu toate acestea, solicită insistent Comisiei să facă modificările necesare pentru îmbunătățirea funcționării sistemului cât mai curând posibil;
38. subliniază, în special, faptul că sistemul complex al prețurilor de intrare care se aplică importurilor de tomate din Maroc cauzează probleme; invită, prin urmare, Comisia să procedeze fără întârziere la schimbările necesare;
39. își exprimă profunda îngrijorare cu privire la acordul UE-Maroc; subliniază că, în timp ce piețele europene sunt acum aproape complet deschise importurilor din Maroc, unele produse agricole, printre care se numără și unele produse importante precum fructele pomacee, încă sunt supuse contingentelor pentru exporturi din UE;
40. regretă că, în cadrul negocierilor pe marginea capitolului referitor la agricultură din acordul de asociere cu Marocul nu s-au oferit garanții cu privire la respectarea contingentelor preferențiale de import sau a prețurilor de intrare aplicabile exporturilor din Maroc;
41. invită Comisia să își respecte angajamentele în ceea ce privește sectorul zahărului din UE și să pună capăt concesiilor sistematice acordate zahărului în negocierile comerciale bilaterale și multilaterale; constată, în acest context, inițiativele din sectorul zahărului, care și-a mărit competitivitatea, îmbunătățindu-și totodată sustenabilitatea în materie de mediu și contribuind la agenda pentru dezvoltare a UE prin preferințele acordate țărilor ACP și țărilor slab dezvoltate;
42. subliniază faptul că orice concesiile bilaterale suplimentare referitoare la accesul pe piața zahărului din UE (de exemplu țărilor din America Latină și Ucrainei) vor destabiliza piața zahărului din UE și vor cauza o eroziune a preferințelor acordate țărilor slab dezvoltate și țărilor ACP; este cu atât mai preocupat de faptul că aceste concesiile, atunci când sunt făcute țărilor importatoare nete, încurajează mecanismele de swap; invită Comisia să continue să excludă produsele de zahăr și derivate din zahăr, inclusiv etanolul, din domeniul de acoperire al negocierilor bilaterale;
43. invită Comisia să fie atentă la ocolirea plății drepturilor la import pentru etanol, deoarece în prezent în UE intră cantități tot mai mari de etanol sub formă de amestecuri la care drepturile de import sunt foarte scăzute;
44. solicită Comisiei să asigure simetria concesiilor tarifare în acordurile de liber schimb semnate de UE cu țări care au o producție agricolă și capacități de export însemnate, ca de exemplu Mercosur;
45. ia act de reluarea negocierilor privind Acordul de asociere UE-Mercosur - un acord de

maximă importanță, care ar afecta 700 de milioane de persoane și ar constitui cel mai ambițios acord biregional din lume - și subliniază, prin urmare, faptul că Parlamentul European ar trebui să fie implicat îndeaproape în toate etapele negocierilor;

46. consideră inacceptabil faptul că Comisia a reluat negocierile cu Mercosur fără să publice o evaluare de impact detaliată și fără să se angajeze într-o dezbatere politică adecvată cu Consiliul și Parlamentul; solicită ca înainte ca UE și Mercosur să schimbe propuneri tarifare, să se realizeze și să se dezbată studiul privind impactul acestor negocieri asupra sectoarelor și regiunilor agricole europene; subliniază că, date fiind implicațiile de natură agricolă ale negocierilor, trebuie stabilită în mod necesar o legătură cu runda Doha; invită Comisia, prin urmare, să nu încheie negocierile cu Mercosur înainte de finalizarea rundei OMC, astfel cum se stipulează în mandatul său; invită Comisia să informeze în permanență Consiliul și Parlamentul, în mod corespunzător, cu privire la evoluția negocierilor cu Mercosur, iar în viitor să informeze Consiliul și Parlamentul înainte de a începe astfel de negocieri comerciale;
47. este profund preocupat de impactul pe care l-ar putea avea asupra sectorului agricol din UE în ansamblu său un posibil acord de asociere cu Mercosur, având în vedere cererea adresată de Mercosur în martie 2006 de a obține accesul la piața agricolă a UE, fapt care a depășit cu mult oferta deja substanțială făcută de UE în 2004; consideră, prin urmare, că este necesară revizuirea concesiunilor în așa fel încât interesele agricultorilor noștri să fie protejate;
48. consideră că la negocierile dintre UE și Mercosur, convenite prin mandatul Consiliului în 1999, nu s-a ținut seama de poziția noilor state membre;
49. observă faptul că întreprinderile agricole din țările Mercosur suportă costuri de producție mult mai mici, cum ar fi costurile terenurilor, ale forței de muncă și alte costuri de capital, precum și faptul că producătorii Mercosur nu sunt obligați să respecte aceleași standarde ca producătorii din UE în ceea ce privește mediul, calitatea vieții animalelor, siguranța alimentară și măsurile fitosanitare; subliniază că trebuie să se obțină un rezultat echilibrat pentru ambele părți prin garantarea faptului că negocierile țin pe deplin seama de consecințele și impactul acordului, în special în ceea ce privește provocările sociale și de mediu; solicită Comisiei să realizeze o evaluare de impact privind consecințele unui astfel de acord asupra sectorului agricol;
50. este de părere că nivelul integrării pieței în uniunea vamală Mercosur este în prezent insuficientă pentru a garanta în regiune o circulație adecvată a bunurilor importate; consideră că un acord nu ar aduce beneficii reale în absența unor dispoziții care să garanteze circulația deplină și efectivă a mărfurilor pe teritoriul Mercosur;
51. regretă concesiile tarifare pe care Comisia le-a acordat recent țărilor exportatoare de banane în UE; solicită o reexaminare a ajutoarelor acordate producătorilor europeni în cadrul programelor de ajutoare pentru regiunile ultraperiferice (POSEI) în vederea compensării acestor producători pentru efectele pe care le vor avea aceste reduceri tarifare asupra prețurilor de pe piața UE; consideră că interesele producătorilor comunitari și ale celor din țările ACP trebuie luate în considerare în cadrul unor negocieri viitoare similare, astfel încât aceste sectoare, care oferă numeroase locuri de muncă, să nu fie afectate;
52. subliniază că mai multe rapoarte ale Oficiului Veterinar și Alimentar indică faptul că, în continuare, carnea de vită braziliană nu respectă standardele UE pentru producători și consumatori în materie de siguranță alimentară, identificare și trasabilitate a animalelor, sănătatea animalelor și controlarea bolilor;

53. invită insistent Comisia să studieze diferitele rapoarte publicate de Agenția națională de supraveghere a sănătății din Brazilia (Anvisa) cu privire la utilizarea răspândită în Brazilia a unor pesticide interzise în UE și în multe alte părți ale lumii, care atrag atenția asupra riscurilor grave pe care le prezintă această practică pentru sănătate;
54. își exprimă puternica preocupare față de politica pe care Argentina o practică, cu încălcarea obligațiilor OMC, în vederea limitării importurilor de produse alimentare care concurează cu producția internă; subliniază faptul că aceste măsuri se adaugă sistemului argentinian de acordare neautomată a licențelor de import, care are deja un efect negativ asupra exporturilor UE; invită Comisia să ia toate măsurile necesare pentru a asigura că se pune capăt în mod real acelor măsuri care sunt împotriva spiritului negocierii unui acord UE-Mercosur;
55. este preocupat de concesiile făcute în cadrul acordurilor euro-mediteraneene la fructe și legume; consideră, în acest context, că complementaritatea dintre campaniile din țările mediteraneene din sud și din nord ar trebui să rămână un factor director în liberalizarea comerțului agricol în interiorul Uniunii pentru Mediterană;
56. subliniază faptul că, în timp ce produsele din tutun trebuie să fie reglementate de un cadru normativ strict, reglementarea ingredientelor din produsele din tutun la nivelul UE și la nivel internațional trebuie să urmeze o abordare proporțională, bazată pe riscuri, care să se reflecte dovezile științifice; avertizează împotriva oricărei interziceri a tuturor ingredientelor care nu se bazează pe criterii științifice, întrucât aceasta ar conduce, în realitate, la interzicerea produselor tradiționale europene din tutun amestecat, ceea ce ar avea repercusiuni socio-economice grave pentru cultivatorii de tutun din UE (de soiuri orientale și Burley), fără niciun beneficiu pentru sănătatea publică;
57. invită Comisia ca, la negocierea acordurilor comerciale ale UE, inclusiv a celor cu Canada și Ucraina, să țină seama de interesele cetățenilor UE, să asigure transparența și să informeze Parlamentul cu privire la evoluția negocierilor; regretă faptul că, până în prezent, Comisia nu a informat Parlamentul cu privire la negocierile purtate între UE și Canada în vederea încheierii unui acord de liber schimb, deși acestea au început în octombrie 2009; invită Comisia să furnizeze Parlamentului și comisiilor responsabile informații detaliate cu privire la fiecare din viitoarele runde de negociere; este preocupat, de asemenea, de posibilele concesi din partea Comisiei în cadrul negocierilor, mai ales în ceea ce privește deschiderea piețelor, OMG, sectorul laptelui, protecția drepturilor de proprietate intelectuală și etichetarea originii, și invită Comisia să nu facă concesi care ar putea avea un impact negativ asupra agriculturii europene;
58. își exprimă îngrijorarea cu privire la concesiile acordate pentru cereale în negocierile cu Ucraina, având în vedere faptul că producția Ucrainei este foarte competitivă și că Ucraina este deja utilizatorul principal al cotelor de cereale cu taxe vamale reduse (grâu și orz) oferite țărilor terțe; solicită, astfel, Comisiei să limiteze oferta în acest sector;
59. reafirmă importanța comerțului agricol pentru dezvoltarea economică și eradicarea sărăciei în țările în curs de dezvoltare; invită UE să sprijine țările ACP să se adapteze la concurența din ce în ce mai mare pe plan mondial;
60. invită Comisia ca la elaborarea și punerea în aplicare a viitoarei sale strategii în domeniul comerțului să țină seama în modul corespunzător de prezenta rezoluție;

o

o o

61. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.